

Отже, антикризове управління в умовах забезпечення економічної безпеки підприємства передбачає такий вплив, що забезпечує попередження та нейтралізацію загроз зовнішнього та внутрішнього середовища, пом'якшення негативного впливу ризиків.

Список використаних джерел:

1. Гончарова М.Л. Антикризове управління як складова забезпечення економічної безпеки вітчизняних підприємств [Електронний ресурс]/ М. Гончарова, Г. Хворост // Режим доступу: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/59547/7/Honcharova_Khvorost_Antykryzove_upravlinnia%20.pdf
2. Економіка підприємства: навч. посіб. / [Ліпич Л. Г., Буняк Н.М., Геліч Н. В. та ін.] ; за заг.ред. Л. Г. Ліпич. / [3-тє вид., переробл. і доп.]. – Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2016. – 610 с.
3. Сак Т. В. Оцінка безпечності функціонування бізнесу в Україні / Т. В. Сак // Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2018. – №2 (14). – С. 34-41.

Повзун І., магістрант
Науковий керівник: **Шостак Л.В.**, к.е.н., доцент
кафедри економіки, безпеки та інноваційної
діяльності підприємства
Східноєвропейський національний університет
ім. Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасний етап розвитку економіки України характеризується вільним вибором підприємствами правил відносин із суб'єктами ринку, питання забезпечення фінансово-економічної безпеки все частіше стають перед керівниками підприємств різних форм власності. Чи не найефективнішим методом забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства є вибір оптимальної стратегії його розвитку.

Ретельно продумана, зважена кожна деталь та враховані всі ризики при створенні стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства є запорукою його ефективного та довготривалого функціонування на ринку. Яку ж стратегію варто вибрати керівнику підприємства щоб не помилитись? Для цього необхідно ознайомитись із найбільш поширеними та популярними стратегіями фінансово-економічної безпеки підприємства.

Череп О.Г., виділяє три типи стратегії безпеки, які відрізняються за своїм змістом. Перший тип - це стратегія, яка пов'язана з необхідністю раптово реагувати на реальні загрози, що виникли у виробничій діяльності. Створені для вирішення цього завдання підрозділи, виділені сили і кошти можуть послабити або запобігти

дії загроз, і в той же час може виникнути ситуація, коли підприємству буде нанесений збиток. Другий тип - це стратегія, орієнтована на прогнозування, своєчасне виявлення небезпек і загроз, цілеспрямоване дослідження ситуації, як всередині підприємства, так і в навколишньому його середовищі. Виділені для вирішення цього завдання фахівці, сформовані служби безпеки створюють можливість усвідомлено і цілеспрямовано проводити роботу з формування сприятливих умов діяльності підприємства. Третій тип - це стратегія безпеки, спрямована на відшкодування (відновлення, компенсацію) завданого збитку. Дана стратегія може вважатися прийнятною лише тоді, коли збиток нівелюється, або коли немає можливості здійснити стратегію першого і другого типів [1, с. 330].

На противагу попередньому вченому, його колега Доценко Д.В., у системі забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства виділяє:

1) генеральну стратегію економічної безпеки (виражається через загальну концепцію системи забезпечення економічної безпеки підприємства);

2) спеціальну стратегію (застосовується наприклад, залежно від стадії господарської діяльності);

3) функціональну стратегію (реалізовується через регулярну, безперервну роботу всіх його підрозділів по перевірці контрагентів, аналізу операцій, що передбачаються, експертизі документів, виконанню правил роботи з конфіденційною інформацією, тощо; при цьому служба безпеки грає роль контролера);

4) стратегію реактивних заходів (застосовується у разі виникнення або реального здійснення яких-небудь загроз економічній безпеці підприємства; заснована на застосуванні ситуативного підходу і обліку всіх зовнішніх і внутрішніх чинників, реалізується службою безпеки через систему заходів, специфічних для даної ситуації) [2, с.424-425].

В економічній науці виділяють ще дуже велику кількість стратегій фінансово-економічної безпеки підприємства, проте всі вони повинні відповідати певним загальноприйнятим нормам та принципам:

1) комплексність (системність) - необхідність створення такої системи безпеки, що забезпечила б захищеність всіх об'єктів захисту підприємства;

2) пріоритет заходів запобігання (своєчасність) - раннє виявлення загроз та запобігання їх шкідливому впливу;

3) безперервність - постійна дія системи;

4) законність - робота повинна здійснюватися на основі чинного законодавства;

5) плановість - діяльність із забезпечення безпеки організується на основі єдиного задуму, викладеного в комплексній програмі та конкретних планах з окремих напрямів безпеки;

6) оптимальність - досягнення максимальної функціональної ефективності (віддачі) системи економічної безпеки за більш-менш фіксованих витрат виділених для неї ресурсів;

7) взаємодія - погодженість у діяльності всіх учасників системи, включаючи тісні ділові контакти й узгодження дій із зовнішніми організаціями, які забезпечують безпеку підприємств;

8) поєднання гласності та конфіденційності - з одного боку система основних заходів безпеки повинна бути відома всім працівникам підприємства, а з другого - цілий ряд способів, сил, засобів, методів забезпечення безпеки повинні бути законспіровані та відомі дуже вузькому колу фахівців;

9) компетентність - професіоналізм всіх учасників системи [3].

Отже, при виваженому виборі стратегії фінансово-економічної безпеки, підприємство зможе не лише достатньо довго та впевнено утримувати лідируючі позиції на ринку, але й зменшити значну кількість витрат.

Список використаних джерел:

1. Череп О. Г. Управління фінансово-економічною безпекою підприємств в Україні // Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. 2012. № 3(61). С. 328-330.

2. Доценко Д.В. Экономическая безопасность: методологические аспекты и составляющие // Аудит и финансовый анализ. 2009. №4. С. 415-427.

3. Іващенко О. В. Система фінансово-економічної безпеки підприємства [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.sworld.com.ua/konfer28/51.pdf>.

Рижук А., магістрант

Науковий керівник: **Ющишина Л.О.**, к.е.н., доцент
кафедри економіки, безпеки та інноваційної
діяльності підприємства

Східноєвропейський національний університет
ім. Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

ОСНОВНІ ПРОЦЕДУРИ ЕЛІМІНУВАННЯ РИЗИКІВ У СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Елімінування ризиків у системі економічної безпеки підприємства – нове для вітчизняної економіки явище. На сьогодні, усвідомлення неминучості ризику і важливість його постійного врахування при проведенні виробничо-комерційної діяльності підвищує шанси підприємства в її успішності і суттєво знижує небезпеку економічних втрат.

Як зазначає У. Бек, «ризики постійно продукуються суспільством, причому це виробництво легітимне, здійснюване у всіх сферах життєдіяльності суспільства – економічній, політичній, соціальній і пов'язане з прийняттям рішень. Від доіндустріальних природних лих ризик відрізняється тим, що його витoki слід шукати в рішеннях, які приймаються індивідами, цілими організаціями і політичними групами» [1, с. 162].